

PSOE, la rosa gira el coll

El PSOE ha estat el gran derrotat en les eleccions europees. Deu punts, una xifra que alguns preveien de catastròfica, el separen ara del PP. Però els socialdemòcrates continuen sent majoria al Parlament europeu.

Sha acabat”, cridaven els simpatitzants populars a Madrid en plena borratxera electoral. Una victòria, la conservadora, que ha confirmat que el desgast del PSOE és, un any després de les últimes eleccions legislatives, una realitat mesurable. “Un moment dolent des del punt de vista de la

Joaquim Nadal, alcalde de Girona (PSC): “Suposo que ja els hi tocava [al Partit Popular]”

legislatura”, deia, en ple recompte electoral, el secretari general dels socialistes valencians i president de la Generalitat valenciana, Joan Lerma. Deu punts per darrere dels populars a tot l'estat és un còmput que entra de ple en la franja que Jordi Pujol havia qualificat, uns dies abans del 12-J, de catastròfica. I a la vista dels resultats, el president de la Generalitat de Catalunya només prenia una decisió: continuar abonant la política que “creiem –deia Jordi Pujol– necessària per a superar la crisi”. Una crisi que, combinada amb la corrupció política, no ha permès al PSOE eixir del coma polític.

Una lectura interna –d'estat– dels resultats fa d'aquestes eleccions unes autèntiques “primàries” a tenir en compte amb vista no tan sols a les properes generals, que ara per ara són una incògnita, sinó a les autonòmiques del 95. I en aquest sentit, el panorama socialista als Països Catalans és d'allò més magre. A les Illes Balears, els socialistes han perdut prop d'onze punts i s'han quedat amb un 24,8% dels vots. Al Principat de Catalunya, el PSC ha sofert una dura derrota enfront de CiU, que per primera vegada el depassa, i en detriment del PP, que els ha robat més vots a ells que no pas als nacionalistes conservadors. Unes dades que el PSC interpretarà, ben

segur, en clau municipal barcelonina. Quant a Miquel Roca, és clar. Però és el cas valencià el més greu. El PSPV, que segons Lerma encara compta amb una “àmplia i meravellosa base electoral”, ja li ha vist les orelles al llop... I en van dues! L'avís es confirma i l'avantatge s'eixampla, perquè si en les passades eleccions legislatives el PP superava per primera vegada el PSPV, ara la diferència se'n va als catorze punts. 44% i 30%, respectivament. Els populars han superat inclús en dos punts els vots dels socialistes en les europees del 89.

Amb tot, aquella diferència de menys de cinc punts respecte als populars que havia de permetre a Felipe González de capitalitzar la “màgia” del segon semestre de 1995 s'ha esvaït en part. El president del Govern volia arribar amb més comoditat al dia 1 de juliol de l'any que

ve, dia en què Espanya gaudirà durant sis mesos de la presidència de la Unió Europea. I encara més, dates en les quals els indicadors podrien dibuixar,

Felipe González:
“Sabem guanyar, però també sabem perdre; a partir d'ara, hem de continuar governant.”

per primera vegada en tres llargs anys, una recuperació econòmica sensiblement visible. Però González ha indicat tot el contrari. Ell assegura, amb el somriure de la derrota a la boca, que té temps per

RAFA GIL



Felipe González. El president espanyol assumeix la derrota “amb un somriure”.

davant per a “començar de nou la feina i tractar d'analitzar a fons les causes profundes dels resultats”. I Pujol ja ha dit que no hi haurà canvis, a no ser que aquests “surtin del Govern socialista”. La moció de confiança pot no fer-se esperar. Tot depèn del pacte d'estabilitat que González i Aznar dissenyin.

Ara bé, les eleccions, per damunt de tot, han estat al Parlament europeu. I allà, i contra molts pronòstics, els socialdemòcrates continuen sent majoria. Les victòries dels laboristes anglesos –aplastant: 65 escons de 87–, del Partit Socialista Portuguès i del PASOK grec, i una lleugera recuperació dels socialistes francesos, dona al grup socialista al voltant de 212 eurodiputats. Una empenta europea per a una derrota espanyola.

Joan Marí